

ΠΛΑΤΕΙΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ (ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ)

1 Ο σταθμός Βικτώρια του μετρό της Αθήνας, επί της γραμμής 1 των Η.Σ.Α.Π., στη χιλιόμετρική θέση 10,995 από Πειραιά, πήρε το όνομά του από την ομώνυμη πλατεία, κάτω από την οποία βρίσκεται. Η πλατεία με τη σειρά της έχει ονομαστεί προς τιμήν της βασίλισσας της Μεγάλης Βρετανίας Βικτωρίας, χάρις στην οποία, το 1864 παραχωρήθηκαν στην Ελλάδα από την Αγγλία, τα Επτάνησα, ως δώρο για την ανάδειξη στον ελληνικό θρόνο του ανιψιού της Πρίγκιπα της Δανίας Γουλιέλμου Γεωργίου. Ο σταθμός εγκαινιάστηκε την 1 Μαρτίου 1948 και η σημερινή του μορφή ανάγεται στο 2004. Είναι υπόγειος και διαθέτει δύο πλευρικές αποβάθρες. Ο σταθμός Βικτωρίας υπήρξε από τα εγκαίνιά του, το 1948, μέχρι την επέκταση του δικτύου προς την Αττική, στις 30 Ιουνίου 1949, ο προς βορρά τερματικός σταθμός της γραμμής. Από πλευρά κατασκευής ο σταθμός έχει μεγάλη ομοιότητα με σταθμούς Μετρό του Βερολίνου.

ΘΕΑΤΡΟ ΠΟΛΙΣ

● Φωκαίας 4

2 Βρίσκεται πλάι στον ηλεκτρικό σταθμό στην πλατεία Βικτωρίας, στη γωνία των οδών Φωκαίας 4 και Αριστοτέλους 87 (εκεί που βρισκόταν το θέατρο Μέλι). Εξοπλισμένος με σύγχρονα τεχνολογικά μέσα, ο χώρος διαθέτει τη Μεγάλη Πόλη των 150 θέσεων και τη Μικρή Πόλη, που πήρε τη θέση του φουαγιέ και η οποία μεταβάλλεται ανάλογα με τις ανάγκες κάθε παράστασης. Όλα, τα φώτα, τα καθίσματα, η σκηνή βρίσκονται στην υπηρεσία του σκηνοθέτη, του ηθοποιού, του μουσικού, της ομάδας. Ο σκοπός του Δάνη Κατρανίδη είναι να ενώσει το παλιό με το καινούργιο, τη γενιά του τώρα με εκείνη του χθες.

ΘΕΑΤΡΟ ΒΙΚΤΩΡΙΑ

● Μαγνησίας 5

3 Το θέατρο Βικτώρια ξεκίνησε τη λειτουργία του το 1995, χάρη στον Γιώργο Θεοδοσιάδη, σκηνοθέτη και ιδρυτή της Δραματικής Σχολής Αθηνών. Ο Γιώργος Θεοδοσιάδης (1924–2006) φοίτησε στη Δραματική Σχολή του Θεάτρου Τέχνης καθώς και στη Σχολή Μουσικής και Δράματος Γκίλτχολ του Λονδίνου. Πρωτοπαρουσιάστηκε ως σκηνοθέτης στη Μεγ. Βρετανία (1953–'54). Επιστρέφοντας στην Ελλάδα (1954 κ.έ.), συνεργάστηκε με τους θιάσους των Μίμη Φωτόπουλου, Λάμπρου Κωνσταντάρη, Έλσα Βεργή, Έλλης Λαμπέτη, Άννας Συνοδινού, Κατίνας Παζινού-Αλέξη Μινωτή καθώς και με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος και την Εθνική Λυρική Σκηνή. Το σκηνοθετικό του ενδιαφέρον στράφηκε κυρίως στο νεότερο και σύγχρονο αγγλόφωνο (αγγλικό και αμερικάνικο) θέατρο. Μετά το θάνατο του Γιώργου Θεοδοσιάδη το 2006, την διαχείριση της εταιρίας και την καλλιτεχνική διεύθυνση του θεάτρου ανέλαβε ο Δημήτρης Κομνηνός. Έχει σκηνοθετήσει τα έργα "Στους 90°C" της Μ. Norman (Επί Κολωνώ), "Φαλακρή Τραγουδίστρια" του Ε. Ιονέσκο (Επί Κολωνώ, Κ.Θ.Β.Ε., Βικτώρια), "Σπυρτόκουτο" του Γ. Οικονομίδη (Βικτώρια), το οποίο πήρε το Βραβείο καλύτερου Νέου Έργου στα Βραβεία Αθηνόραματος 2008, "Λόγω Φάτσας" του Γ. Διαλεγμένου (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Λάρισα) και "Αυτό θα το δούμε" του Τομ Στόπαρτ (Βικτώρια). Είναι τακτικό μέλος του Ελληνικού Κέντρου του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου (UNESCO).

ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟ, ΑΝΟΙΚΤΟΙ
ΘΑ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ:

Έκθεση σκηνογραφίας γκαλερί «Ήώς», Χέυδεν 38Α, 11:30 – 14:30

Απολλώνιο Ωδείο, Αριστοτέλους 69, 11:30 – 14:30

Σχολή Σταυράκου, Πατησίων 65, 11:30 – 14:30

Θέατρο Αρτι, Ηπείρου 41 & Αχαρνών, 11:30 – 14:30

ΓΚΑΛΕΡΙ ΗΩΣ

● Χέυδεν 38α

4 Στο χώρο τέχνης Ηώς εδώ και ένα χρόνο λειτουργεί εργαστήριο τεχνών για παιδιά και ενήλικες. Ελεύθερο και γραμμικό σχέδιο, ζωγραφική, πηλός, κατασκευές, ψηφιδωτό, χαρακτηριστική, θεματικά εργαστήρια, ιστορία της τέχνης, επισκέψεις σε εκθέσεις και μουσεία.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟ ΩΔΕΙΟ

● Αριστοτέλους 69

5 Το Απολλώνιο Ωδείο ιδρύθηκε το 1972 από το συνθέτη Βασίλη Δέλλιο. Εδράζεται σε νεοκλασικό κτήριο των αρχών του 20ου αιώνα. Στο Ωδείο λειτουργούν τμήματα όλων των οργάνων της κλασικής και της παραδοσιακής μουσικής, τμήματα τραγουδιού, ανώτερων θεωρητικών, τμήμα Βυζαντινής Μουσικής το πρότυπο πρόγραμμα μουσικής προπαιδείας Μ.Π.Α.Λ.Α.Ν.ΤΑ. καθώς και δύο χορωδίες, παιδική και ενηλίκων. Επίσης λειτουργεί Σχολή Θεατρικών Σπουδών. Στα 41 χρόνια λειτουργίας του, το Απολλώνιο Ωδείο εξελίσσεται, ανοιχτό σε νέους δρόμους μουσικής εκπαίδευσης, μεριμνά για την ολόπλευρη ανάπτυξη των μαθητών του, φροντίζει για την καλλιέργεια της καλλιτεχνικής ευαισθησίας τους, και προσπαθεί να προαγάγει τον μουσικό πολιτισμό της χώρας μας.

ΣΧΟΛΗ ΣΤΑΥΡΑΚΟΥ

● Πατησίων 65

6 Ιδρυτής της Σχολής Κινηματογράφου και Τηλεόρασης Σταυράκου (Hellenic Cinema and Television School Stavrakos-H.C.T.S.S) ήταν ο Λυκούργος Σταυράκος το 1948. Το 1968 συμπεριλαμβάνεται στο πρόγραμμα σπουδών της και η τηλεοπτική εκπαίδευση. Πρόκειται για την πρώτη οργανωμένη και μακροβιότερη Σχολή Κινηματογράφου στην Ελλάδα, η οποία εδραίωσε την Κινηματογραφική Εκπαίδευση. Από τη Σχολή Σταυράκου έχει αποφοιτήσει η συντριπτική πλειοψηφία των τεχνικών, Διευθυντών Φωτογραφίας, Σκηνογράφων και Σκηνοθετών της εγχώριας Οπτικοακουστικής Βιομηχανίας. Οι απόφοιτοί της βραβεύονται κάθε χρόνο στα μεγαλύτερα εθνικά και διεθνή κινηματογραφικά φεστιβάλ. Σημαντικά βραβεία κερδίζουν επίσης οι ταινίες των σπουδαστών της. Στα μέσα της δεκαετίας του 1990, ο Λυκούργος Σταυράκος πραγματοποίησε την μεγαλύτερη έως τότε επένδυση στην Κινηματογραφική Εκπαίδευση, κατασκευάζοντας σύγχρονο τηλεοπτικό στούντιο, στούντιο εγγραφής και μιξάζ ήχου, εργαστήρια ψηφιακού και αναλογικού μοντάζ. Στα νέα στούντιο της Σχολής Σταυράκου έχουν γυριστεί στο παρελθόν εκπομπές της ΕΡΤ.

ΘΕΑΤΡΟ ΠΟΡΕΙΑ

● Τρικόρφων 3

7 Η ιστορία του θεάτρου «Πορεία» ξεκινάει το 1960, όταν ο θεατράνθρωπος και σκηνοθέτης του κινηματογράφου Αλέξης Δαμιανός προέβη στην αγορά του κτιρίου της οδού Τρικόρφων και το μετέτρεψε σε θέατρο, προκειμένου να στεγάσει το όραμά του για ένα νέο, ρηξικέλευθο θέατρο που θα καταπιανόταν κυρίως με τη νεοελληνική δραματουργία. Με συνεργάτες όπως ο Σταύρος Ξαρχάκος, ο Αλέξης Σολομός και ο Γιώργος Βακαλός, ο Αλέξης Δαμιανός συνέδεσε το όνομα του θεάτρου «Πορεία» με παραστάσεις, που -αν και δεν είχαν πάντα εισπρακτική επιτυχία- προκαλούσαν, προβληματίζαν και προσκαλούσαν το κοινό σε συζητήσεις. Πρωτοπορία για τα δεδομένα της εποχής αποτέλεσε η σκηνή του θεάτρου, η οποία, σε αντίθεση με άλλες μικρές σκηνές που στεγάζονταν σε υπόγεια και σε χώρους ακατάλληλους για τη θεατρική πράξη, παρουσίαζε ιδιαίτερο αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον.

Το «Πορεία» άνοιξε τις πόρτες του για πρώτη φορά στις 20 Ιανουαρίου του 1961 με το έργο του Ιωάννη Παπαβασιλείου «Το άλλο κύμα». Η μεγαλύτερη καλλιτεχνική και εισπρακτική επιτυχία του ήταν τα «Κόκκινα Φανάρια» του Αλέκου Γαλανού, παράσταση η οποία για δύο θεατρικές περιόδους (1962-63 και 1963-64) απέσπασε ενθουσιώδεις κριτικές από τον Τύπο, που ανέδειξε την παράσταση ως το κορυφαίο θεατρικό γεγονός της χρονιάς.

ΑΡΤΙ

● Ηπείρου 41 & Αχαρνών,

8 Το -πρώην- θέατρο Άρτι, είναι ένα «διαφορετικό» θέατρο. Στην πραγματικότητα, είναι ο χώρος που στεγάζει το Εξειδικευμένο Κέντρο Ημέρας - Κέντρο Κοινωνικού Διαλόγου της Π.Ε.Ψ.Α.Ε.Ε., Επιστημονικού μη Κερδοσκοπικού Σωματείου (Πανελλαδική Ένωση για την Ψυχοκοινωνική Αποκατάσταση και την Επαγγελματική Επανάταξη). Έτσι μέσα στο πλαίσιο των εναλλακτικών δράσεων και δραστηριοτήτων του για την υποστήριξη των ευπαθών ομάδων, διοργανώνονται διάφορα εργαστήρια. Εργαστήρια πολυάριθμα και πολυποίκιλα, από κηπουρική έως κινηματογράφο και από πλεκτική έως θέατρο. Είναι αξιοσημείωτο ότι το συγκεκριμένο Κέντρο Ημέρας είναι το μοναδικό σε όλη την Ευρώπη που διαθέτει τον δικό του χώρο για την παρουσίαση παραστάσεων των ομάδων του.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΟ

ΤΡΙΑΝΟΝ

● Κοδριγκτώνος 21

9 Ο Κινηματογράφος ΤΡΙΑΝΟΝ ξεκίνησε τη λειτουργία του τον Νοέμβριο του 1960 παρουσιάζοντας την πρεμιέρα της ταινίας «Ποτέ την Κυριακή» του Ζυλ Ντασσέν. Για περισσότερο από 30 χρόνια αποτέλεσε έναν από τους πλέον σημαντικούς κινηματογράφους της Αθήνας με αμέτρητο αριθμό πρώτων κινηματογραφικών προβολών. Από το 2000, διεύρυνε τις κινηματογραφικές του δραστηριότητες συνεργαζόμενος με το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και το Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους της Δράμας. Παράλληλα άνοιξε τις πόρτες του στη μουσική, το θέατρο και το βιβλίο, φιλοξενώντας πλήθος συναυλιών, θεατρικών παραστάσεων, παρουσιάσεων βιβλίων και πολιτιστικών εκδηλώσεων. Το 2012, στη μεγάλη γιορτή που διοργάνωσε για τα 50 χρόνια λειτουργίας του συμμετείχε πλήθος αγαπημένων καλλιτεχνών όπως ο Μίμης Πλέσας, η Σαβίνα Γιαννάτου, ο Μάριος Στρόφαλης, η Λένα Πλάτωνος, η Έλλη Πασπαλά, η Μάνια Παπαδημητρίου, οι Encardia κ.ά. ενώ επίσης προέβαλε την ιστορική ταινία Satantango του Μπελ Ατάρ, διάρκειας 7,5 ωρών και εντάχθηκε έτσι στη λίστα των ελάχιστων κινηματογράφων στο κόσμο που παρουσίασαν την ταινία και ο μοναδικός στην Ελλάδα. Το ΤΡΙΑΝΟΝ θα συναντήσει την Άνοιξη πλήρως ανακαινισμένο και ανανεωμένο με τη Γωνιά Βιβλίου του Εκδοτικού Οίκου Καστανιώτη, με τις θεατρικές παραστάσεις ο Άνθρωπος Αντίγραφο του Ζοζέ Σαραμάγκου και το Παγκάκι του Αλεξάντρ Γκέλμαν, εξαιρετικές προβολές από τον ευρωπαϊκό και ελληνικό κινηματογράφο, ντοκυμαντέρ μεταξύ των οποίων ο «Μαραθώνιος μιας ημιτελούς Άνοιξης - Γρηγόρης Λαμπράκης» του Στέλιου Χαλαραμπόπουλου και το καλοκαίρι με ξεχωριστό θερινό σινεμά, θεατρικό Παπαδιαμάντη και δροσερές συναυλίες λειτουργώντας από το πρωί ως καφέ, internet point και αναγνωστήριο.

ΠΕΡΓΙΑΤΑ ΚΙ ΑΛΛΟ
atenistas.org/guides

atenistas guides